

Table of Contents

và sau đó thì không. Tất cả hiện hữu và tất cả không hiện hữu. Nhưng các Đấng Chân Phước bất cứ lúc nào cũng có thể quét ra thành ánh sáng biểu lộ. Các Ngài khi đó mang các uy lực của tinh thần để đáp ứng nhu cầu thể hiện. Ánh sáng không giữ các Ngài; mục đích của các Ngài không bị giam cầm; ý chí của các Ngài không bị khuất phục. Các Ngài xuất hiện và biến mất theo ý muốn.”

and then are not. All is and all is not. But the Blessed Ones at any time can sweep forth into manifested light. They carry then the potencies of spirit to meet the need expressed. Light holds Them not; Their purpose is not imprisoned; Their will is not subdued. They appear and disappear at will.”

(Một biểu lộ của chân lý về điều này có thể được thấy thể hiện trên thế giới mỗi kỳ trăng tròn của tháng Năm, khi Đức Phật chợt hiện ra vào biểu lộ, cho việc thực hiện Thiên Cơ và theo mệnh lệnh khẩn cấp của ý chí thiêng liêng của chính Ngài.)

(An expression of the truth of this can be seen demonstrating in the world each full moon of May, when the Buddha flashes forth into manifestation, for the fulfillment of the Plan and at the urgent behest of His own spiritual will.)

“Không có gì nắm giữ các Đấng Chân Phước. Các vị thần cũng không, hình tướng cũng không; không có ham muốn cũng không trí tuệ, cũng không có bất kỳ tính chất sự sống nào. Các Ngài là sự sống thuần khiết; sự hiện tồn thuần khiết và ý chí thuần khiết; bác ái thuần khiết và mục đích thanh khiết, đây là tất cả những gì mà người chưa giác ngộ có thể hiểu, và chỉ hiểu phần nào.

“Naught holds the Blessed Ones. Neither the deities nor form; neither desire nor mind; nor any quality of life. Pure life they are; pure being and pure will; pure love and pure intent; this is all that unenlightened man can grasp, and only that in part.

Các Đấng Chân Phước không hiện hữu, mà các Ngài lại hiện hữu.

The Blessed Ones are not, and yet They are.

Các Đấng Chân Phước không biết gì, mà là biết tất cả.

The Blessed Ones know naught, and yet know all.

Các Đấng Chân Phước không yêu thương, mà cung hiến tình yêu thiêng liêng.

The Blessed Ones love not, yet offer love divine.

Các Đấng Chân Phước không nhớ, nhưng tất cả đều là sự hồi tưởng.

The Blessed Ones remember not, yet all is recollection.

Các Đấng Chân Phước vẫn còn trong sự cô lập thuần túy; nhưng có thể tùy ý khoác lấy một hình tượng.

The Blessed Ones remain in isolation pure; and yet at will can take a form.

Các Đấng Chân Phước luôn ngự ở nơi cao và cao quý, nhưng thường có thể bước đi trên mặt đất trong ánh sáng hiện tượng.

The Blessed Ones dwell ever in the high and lofty place, yet oft can walk on earth in light phenomenal.

Các Đấng Chân Phước không biểu lộ qua hình tướng; nhưng là mọi hình tướng và mọi ý định.”

The Blessed Ones manifest not through form; yet are all forms and all intents.”

Sau đó, *Cổ Luận* tiếp tục qua nhiều trang viết, cho thấy rằng các Đấng Thánh không là gì cả nhưng là tất cả những gì có; các Ngài không sở hữu gì mà trong các Ngài là sự biểu lộ của toàn thực tại; các Ngài không ở đâu mà ở khắp mọi nơi; các Ngài đã mờ phai nhưng đang tỏa sáng trong sự rạng rỡ hoàn toàn và có thể được nhìn thấy. Hết sự phủ định này đến sự phủ định khác được chồng chất lên, chỉ nhanh chóng bị phủ nhận trong một nỗ lực để cho thấy được tách rời khỏi hình tướng như thế nào, mà vẫn bao gồm hình tướng, là sự sống của các Đấng Chân Phước. Nó kết thúc bằng huấn thị tuyệt vời:

Then the *Old Commentary* runs through what would constitute many pages of writing, shewing that the Blessed Ones are naught and yet are all there is; that They possess nothing and yet are in Themselves the expression of all reality; that They dwell nowhere and yet are found everywhere; that They have faded out and yet are shining in full radiance and can be seen. Negation after negation is piled up, only promptly to be contradicted in an effort to shew how divorced from, and yet inclusive of, form is the life of the Blessed Ones. It ends with the wonderful injunction:—

“Vì vậy tràn đầy niềm vui, vị khách hành hương trên Con Đường hướng tới

“Therefore be full of joy, O pilgrim on the Way towards